

ŞEDD-İ ARABAN
(İlâhî)

DÜYEK

NÂFİZ BEY

Te Te cel sel lî lî

ce vi mâl sâl

is is ter ter

ca nim gö nûl

ca nim gö nûl

le le le

len len mez mez

dan dan maz maz YÖMÜRLÜ

Tecellî-i cemâl ister
Gönûl eğlenmez eğlenmez
Tesellî-i visâl ister
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Sivâ şavmını kim tuttu
Visâlin îdine yetti
Cemâlin vasfın ıstıttı
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Cihânı gezse sertâser
Görünmez ana bahr ü ber
Meğer yâ Rab seni ister
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Şu can kim buldu cânânı
Nider mülk-i Süleymân'ı
Kodu hayrette aşk ânı
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Ne dünyâda ne ukbâda
Gönûl bir özge sevdâda
Demâdem fikr-i Mevlâ'da
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Cemâlin nûrunu gözler
Ona kâr eylemez sözler
Meğer Mevlâ seni özler
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Ne halvetde ne celvette
Ne kesretde ne vahdette
Ne Tûbâda ne cennette
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Gönûl vîrânesin yâ Rab
Kemâl-i fazlın ile yap
Edelden zâtını matlâb
Gönûl eğlenmez eğlenmez

Eğer dünyâ eğer ukbâ
Visâlinsiz kuru sevdâ
HÜDÂYÎ n'itsün ey Mevlâ
Gönûl eğlenmez eğlenmez⁽¹⁾

(1) K. Şenocak; A.g.e., s.80.